

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Mediacja](#) > [Mediacja Rodzinna](#) > [Mediacja Rodzinna](#) > [Spain](#)

Mediacja rodzinna

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Hiszpania

1. Akty prawne dotyczące mediacji

W Hiszpanii nie ma odrębnego aktu prawnego regulującego mediację rodzinną. Mediację rodzinną, jako kwestię z zakresu prawa cywilnego, reguluje [ustawa 5/12 z 6 lipca 2012 r. o mediacji w sprawach cywilnych i handlowych](#) (*Ley 5/12, de 6 de julio, de mediación en asuntos civiles y mercantiles*), która określa ogólne warunki mediacji w tych dziedzinach.

W art. 3 i 27 tej ustawy wskazano szczegółowe zasady prowadzenia mediacji w sprawach transgranicznych.

Niektóre wspólnoty autonomiczne, które mają jurysdykcję w tym zakresie, uregulowały mediację w sposób podobny do przepisów krajowych. Wszystkie akty prawne dotyczące mediacji na szczeblu wspólnot autonomicznych są dostępne [tutaj](#).

2. Postępowanie z zakresu mediacji rodzinnej

Mediacja rodzinna w Hiszpanii jest całkowicie dobrowolna i podlega m.in. zasadom poufności, równości stron i bezstronności osoby mediatora.

Organy sądowe mogą składać sprawozdania z procesu mediacji oraz proponować lub zlecać stronom udział w sesji informacyjnej. Mogą również wskazać mediację w orzeczeniu sądu jako warunek konieczny do wszczęcia innego postępowania w rozstrzyganej sprawie. Przepisy niektórych wspólnot autonomicznych umożliwiają organom sądowym przymusowe skierowanie stron na sesję informacyjną i przewidują możliwość zawarcia przez strony klauzul dotyczących udziału w mediacji w odniesieniu do kolejnych postępowań (zob. [art. 233-6 kodeksu cywilnego Katalonii](#) – *Codi Civil de Catalunya*).

Aby ułatwić mediację m.in. w sprawach rodzinnych o charakterze transgranicznym, w przepisach ogólnych dotyczących mediacji wyraźnie zezwolono na przeprowadzanie mediacji w drodze wideokonferencji lub za pośrednictwem innych środków elektronicznych, które umożliwiają transmisję dźwięku lub obrazu. Strony mogą skorzystać z mediacji przed rozpoczęciem postępowania sądowego, w jego toku, a nawet po jego zakończeniu, na potrzeby zmiany wyniku postępowania lub ułatwienia wykonania orzeczenia sądu.

Postępowanie mediacyjne jest stosunkowo nieskomplikowane bez względu na to, na którym etapie się odbywa. Strony kontaktują się z wybranym przez siebie mediatorem lub z mediatorem wyznaczonym przez sąd, jeśli postępowanie sądowe jest w toku. Najpierw strony biorą udział w spotkaniu informacyjnym dotyczącym postępowania mediacyjnego i jeśli obie wyrażą na to zgodę, postępowanie może się rozpocząć. Następnie mediator przeprowadza posiedzenia mediacyjne, na których strony przedstawiają swoje stanowiska i starają się dojść do porozumienia. Postępowanie kończy się porozumieniem lub brakiem porozumienia odnośnie do wszystkich lub niektórych kwestii spornych. Wynik mediacji odnotowuje się w protokole, a w razie osiągnięcia porozumienia protokół przekazuje się sądowi do zatwierdzenia lub – jeśli strony nie mają małoletnich ani niepełnosprawnych dzieci – można go przekazać notariuszowi, który na jego podstawie sporządza akt notarialny. Orzeczenie sądu lub akt notarialny podlega następnie wykonaniu.

Jeżeli strony skorzystają z mediacji przed rozpoczęciem postępowania i dojdą do porozumienia, postępowanie

toczy się szybciej, ponieważ zostaje przekształcone w postępowanie uproszczone, w toku którego strony przedstawiają przed sądem rodzinnym (*Juzgado de Familia*) wypracowane porozumienie, a sąd zatwierdza je, jeżeli nie jest ono sprzeczne z prawem lub z dobrem małoletnich lub niepełnosprawnych dzieci stron (zob. [art. 777 kodeksu postępowania cywilnego](#)).

Jeżeli strony nie skorzystały z mediacji przed rozpoczęciem postępowania sądowego, sędzia może – po uwzględnieniu okoliczności sprawy – udzielić zgody na uczestnictwo stron w mediacji. Sąd rodzinny kieruje je wówczas na darmowe spotkanie informacyjne. Jeżeli strony zdecydują się skorzystać z mediacji, postępowania sądowego nie zawieszają się, o ile strony o to nie wniosą, a sąd zatwierdza ewentualne porozumienie stron zawarte w trakcie mediacji. Jeżeli jednak stronom nie uda się osiągnąć porozumienia lub jeżeli strony nie chcą skorzystać z mediacji, we wszystkich kwestiach spornych orzeka sąd (zob. [art. 770 kodeksu postępowania cywilnego](#)).

Mediacja rodzinna nie jest możliwa w sprawach, w których doszło do przemocy na tle płciowym.

Spotkanie informacyjne jest darmowe, ale późniejsza mediacja wiąże się z kosztami dla stron, chyba że strony kwalifikują się do otrzymania pomocy prawnej. Wszystkie informacje na temat pomocy prawnej są dostępne [tutaj](#).

3. Zawód mediatora rodzinnego oraz dostęp do mediatora

Mediator musi mieć dyplom ukończenia studiów wyższych lub ukończone szkolenie zawodowe w szkole wyższej, a także musi odbyć specjalne szkolenie pozwalające na prowadzenie mediacji, organizowane przez akredytowane instytucje.

Prowadzenie mediacji rodzinnej nie wymaga wpisu do rejestru; jednak zarówno na szczeblu krajowym (rejestr mediatorów i instytucji mediacyjnych – *Registro de Mediadores e Instituciones de Mediación* – którego stronę internetową podano poniżej), jak i na szczeblu wspólnot autonomicznych istnieją rejestry, do których mediatorzy mogą się wpisać.

Niemalże wszystkie wspólnoty autonomiczne utworzyły własne publiczne służby mediacyjne. Informacje o nich można znaleźć w sekcji dotyczącej mediacji na stronach internetowych tych służb. Opisano tam szczegółowo sposób funkcjonowania systemu mediacji, a także zawarto informacje o rejestrze mediatorów oraz – w stosownych przypadkach – link do jego strony internetowej. Zazwyczaj można tam również znaleźć formularze wniosku o przeprowadzenie mediacji, odsyłające do specjalistycznych agencji utworzonych przez te służby na potrzeby mediacji.

Aby znaleźć mediatora rodzinnego, należy ustalić, czy mediacja ma się odbyć po rozpoczęciu postępowania, czy też niezależnie od niego. Jeżeli wniosek o przeprowadzenie mediacji zostanie złożony po rozpoczęciu postępowania, właściwy sąd rodzinny odeśle strony do jednostek zajmujących się mediacją rodzinną przy tym sądzie lub do centrum mediacji na szczeblu właściwej wspólnoty autonomicznej. Jeżeli natomiast strony chcą skorzystać z mediacji przed rozpoczęciem postępowania sądowego lub niezależnie od niego, muszą znaleźć mediatora rodzinnego samodzielnie. W tym celu mogą się przydać następujące źródła informacji:

- wspomniany powyżej rejestr mediatorów i instytucji mediacyjnych na szczeblu krajowym ([strona internetowa](#));
- instytucje wskazane przez Ministerstwo Sprawiedliwości ([strona internetowa](#));
- służby mediacyjne w poszczególnych prowincjach, wskazane przez Generalną Radę Sądownictwa (*Consejo General del Poder Judicial*) ([strona internetowa](#));
- służby mediacyjne ustanowione przez poszczególne wspólnoty autonomiczne. Informacje o nich można zwykle znaleźć na oficjalnych stronach poszczególnych wspólnot autonomicznych.

Dodatkowe informacje na temat postępowania mediacyjnego w sprawach rodzinnych, odpowiednich przepisów prawa, służb mediacyjnych w poszczególnych wspólnotach autonomicznych oraz formalności, których należy dopełnić, znajdują się także na stronie internetowej [Generalnej Rady Sądownictwa](#).

■ Ostatnia aktualizacja: 31/12/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.